

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Götheborgske

S p i o n e n.

 Lördagen, den 26 Martii, 1768.

Då Fru Elisabeth Lamberg, för någre dagar sedan begrefs, hade man, under en als mån saknad, likwål det något, at låsa Hånes beröm från flere, både wäl och illa skur-
ne, penmar.

Den samningen är ofullstötelig, at här mer än frifostigt upresas åresioder, där helt andra tecken borde stå, och at wåre Skalder, ofta med full hals, sjunga wid de fulaste åmnen: är då icke den lyckan ofskattbar för wåre Poeter, at de, då och då, under sin håns ryckelse, träffa åmnen uti hwilka de slippa at drömma sig til loford.

Et dylikt hade man nu: en dugdig Fru har dödt; flere hastwa, wid detta tilfallet, wisat sig; men låt of höra huru wår ljustiaa Siren sjunger wid denna graf. Wi höre Hånne sällan; men så mycket heldre, som Hon i wårdiga åmnen sjunger wårdigt.

Du swaga stoft, som är begåfwat
 Med en odödlig uplyst. ssål,
 Lit hwilken Himlens godhet lofwat
 Et ewigt obeskrisligt wål:
 Om du Hans åra troget söker,
 Och werlden ej dit hjerta får;
 Du sjelf din uselhet förörter,
 Om du på lustans wågar går.

Kom, stadna här, i tankan skada
 Den wårda Fru, som från oss far.
 Märk hwad Des bortgång wil oss boda:
 Wårt lif af döden följie har.
 Se hur vårt lopp til målet hastar.
 En enda wink, den Högste ger,
 Des hånders werk til jorden kastar,
 Och swaga hyddan faller ner.

Et sorge-moln all glädje höljer,
 När wi med alswar tänke på,
 Hwem tyfsta grafswen nu fördöljer,
 Och får bland dödas antal stå.
 En utmärkt dygdens Älskarinna.
 Ej blott en Dödlig af vårt Kön;
 Men En som Nådens kraft fäde winna
 Til Himmelskt sinne, tro och bön.

Vår Sälla Döda, här i werlden,
 Sick åga nog af timligt godt;
 Men säfång lust, och ro i stården,
 Blef ej i tiden Hännens lott.
 Den skatt, som ewig frögd kan skänka,
 Hon ståds i Jesu sår har sökt,
 Och kunnat rätt af dygder blänka:
 Ej lyckans trälar bland oss ökt.

De trycktas nöd, med ömhet lindra,
 Til Himla = Fadrens wälbehag,
 Och tråget nåstans ofärd hindra,
 Hon ansåg för en ljustig lag.
 Dig, Sälla! bör den heder lämnas,
 Ut för en Guds och Mänskjo = Wån,
 Uppå Din mull af alla nämnas:
 Af sådan Bild Du fåns igen.

Din Dyra Själ nu saligt hamnat,
 Där Dig Förshnen rum beredt;
 Där Sjåla = Wånnen Dig omfamnat,
 Och Lifsens Krona åt Dig gedt.
 Han, som i plågors djup sig sänkte,
 Ut wi all sårhet måtte få,
 På Dig, sin Brud, så nådigt tänkte,
 Då Han Dig bød ur werlden gå.

De nu beklånda Brösten hela,
 Gud åfwen sjelf sig taget på.
 All godhets fälla kan ej fela
 Den tröst, som sorgen lindra må.
 Wårt hopp til Himlen stads bör lyfta.
 Gåll den hwars hopp blir tidigt krönt,
 Hjelp, Allmakt, hjertat thit uplyfta,
 Hwar trosfast hopp, af nåd, blir lönt!

Utaf de wakra Sångstucken, som wid detta
 tilfålle bliwret gjorda, wil jag här endast
 meddela det fista.

Aria. Förklarad skal Du snart upstå
 Til ewig frögd, och möta så
 Din wån som en utforad gäst,
 På Lambets stora Bröllops-fäst;
 Där, efter redligt lefnads-lopp,
 Gud kröner sina Trognas hopp;
 Där De så ewigt jubel-år
 Som följa Lambert, hwart det går.

M. G. W.

Uti N:o 9 af Götheborgske Spionen
 såge wi huru unge Herr Tersmeden sörgde en
 wärdig Far, Allseffren Herr Jacob Ters-
 smeden: låt oss nu höra huru en Wån sörg-
 de denne des wärdige Son!

Min

Min själ ofärlig sveda känner,
 Ur ögon strömma tårar ut;
 När en af mina sata Wänner,
 Så hastigt nått sin lefnads slut.
 Jag wet ej hwad jag göra wil,
 Jag rådlös är uti min yra,
 Jag orkar ej min penna styra,
 Teromeden är ju mer ej til.

Försyn! jag håpnar när din wilja,
 Sås ta den bästa Wån från mig;
 Och den ifrån vårt samfund skilja,
 Som gaf så sällsynt hopp om sig.
 Så ädel Själ, så mycket wett,
 Så skadgad smak, så ärligt hjerta
 Knappt återfins. Uck öma smärta!
 Hwad godt har of ej öfwergett.

Ur det ej hårdt för blöddigt sinne
 Wid slikes bortgång fatta tröst?
 Wi dödd en munter Yngling finne,
 Då gubbar ragla fram sin höst;
 Dock wördas bör den Guda-lag,
 Som pröfwad ofskuld plår behaga,
 Ur tidens mörker hastigt taga,
 Ut skänka ewighetens dag.

Tersmeden är nu flyttad worden,
 Från flugtig til beständig frögd.
 Han anser denna wida jorden,
 Som uselt grus ifrån sin högd.
 Han endast höga känslor har,
 Men skulle Han wår Klagan höra,
 Jag tror den skulle Honom röra,
 Som öma sinnens sågnad war.

Församlens hit kring denna griften
 O Wänner! som Tersmeden kânt,
 Och bårigen emot tid och skiften
 Det lof Han utaf Er förtjänt.
 Jag skal intil min lefnads qwäll,
 Min Kärlek för des skugga wisa.
 Om något skal min ångstan lisa:
 Är hopp, at snart bli lika säll.

J. S.

* * *

För några dagar sedan läste jag en trykt
 Graffskrift, öfwer afledne Bergmästaren Jo-
 han Holst, författad af des Styffson Jacob
 Sahlgren, och san, med förundran, at Au-
 ctoren lanat sin sista vers af min Ode öfwer
 Ddet, införd i Götheb. Magasinet, för år
 1760, p. 479, samma vers, som Författaren
 bakwändt, lyder sålunda:

Du,

Du, som de dödeligas lifsten
 I Dina Allmagts händer har,
 Ach, gör Din ära uppenbar,
 Från waggan til den mörka griften.
 Ach, låt of kraft af högden få,

Magiarius sätter:

Ach, himmel låt of krafter få,
 At uti alla våra öden,
 I lifwet och den bitra döden,
 Som hjeltar oförskräkte stå.

Detta har jag sunnet mig föraulåten upptäcka
 för Allmänheten, och Rutar, med en bekant
 Fransösk vers:

Que si sur le Parnasse, on pendroit les Vo-
 leurs,
 Qu'on verroit dans l'air, des squelettes d'Au-
 teurs.

Detta är insändt.

Kyrko-tidningar.

I Domkyrko-Församlingen födde 7 Gosse
 och 4 Flickobarn. Wigde Murgesällen An-
 ders Wettling och Enkan Catharina Boman:
 Skrifwaren Tobias Dailly och Jungfru
 Maria Marg. Bergström. Dödde Tunne-
 bindare: Enk. in Annica Strandberg, 66 år,
 af tårande sjukdom, Full-Inspectoren Herr
 Jonas Berggren, 66 år, af wattusbt: Han-
 dels-

delemannen Maarus Gripman, 45 år, af häll och stung: Handelsmannen Herr Johan And. Lamberg's Fru, Elisabet Edderberg, 54 år, af feber: Trågårdsmästaren H. Swen Simons hustru Madame Anna Carlberg, 61 år, af tårande sjukdom, och 7 barn af kopper och slag.

I Kronhus-Församlingen födde 6 barn. Wigde Sjömannen Niclas Swenson och Jungfru Anna Christina Erström. Döde 7 barn af kopper och bröstsjuka.

Rundgörelser.

Uti afledna Fru Thomas Anderssons hus wid östra Hamnen, kommer den 7 nästkommande April at förläjas, så wäl seltwa huset, som allehanda husgeråd, bestående af guld, silfwer, koppar, ten och järnsaker, jämwal sångs och linkläder, samt et par swarta wagns-hästar, twänne wagnar och allehanda förredskap, m. m.

Människjones Gons Jesu Christi sin fista Lefnads-dagar i werlden, är et sammandrag af alla 4 Evangelisterna. Boken utgör en liten octav, nyligen från Stockholm ankommen, och säljes inbunden för 1 Dal. och 4 Öre samt hos Bokbindaren Ekeroth på Walgatan. På samma ställe fins ock D. Knöses Prädikan om Tron på Christum, och säljes för 1 Dal. samt.